

הפניות עבור גיליון פעילות לאסיפת אורח חיינו ושירותנו

הנביא התהלך עירום מסיבה ספציפית, כדי להמחיש היבט מסוים בנבואתו (ישע כ':2-4; מיכ א':8-11). הסיבה לכך ששאל התהלך עירום — בין שכדי להציג אותו כאדם מן השורה שהופשט מבגדיו המלכותיים והיה חסר אונים מול סמכותו ועוצמתו המלכותית של יהוה ובין שמסיבה אחרת — אינה מצוית במקרא.

28 במרס עד 3 באפריל

**אוצרות מדבר־אלוהים | שמואל א'.
י"ח עד י"ט**

"הישאר עניו גם כשאתה מצליח"

פנינים רוחניות

בנ-2 א-695, 696

נביא

אף־על־פי שהנביאים התמנו ברוח יהוה, לא נראה שהם דיברו כל הזמן בהשראת אלוהים. רוח אלוהים 'באה עליהם' בזמנים מסוימים וחשפה את המסר שהיה עליהם להכריז (יחז י"א:4, 5; מיכ ג':8). השפעתה הייתה עצומה והיא דחקה בהם לדבר (שמא י':10; ירמ כ':9; עמו ג':8). הנביאים לא רק ביצעו דברים יוצאי דופן, גם הבעותיהם וגם האופן שבו הציגו את המסר שיקפו עוצמה וגרמו לאחרים לחוש שדבריהם אכן יוצאים מגדר הרגיל. זה אולי מסביר למה אנשים התכוונו כשהם אמרו על מישהו שהוא 'מתנהג כנביא'. (שמא י':6-11; י"ט:20-24; ירמ כ"ט:24-32; השווה מהש ב':4, 12-17; ו':15; ז':55). הריכוז המוחלט שלהם ואומץ הלב שגילו כשמילאו את משימתם אולי גרמו לאחרים לחשוב שהתנהגותם מוזרה, אפילו לא־רציונאלית, כפי שאחד הנביאים נתפס בעיני מספר שרי צבא כאשר יהוה נמשח למלך. אולם כשאותם שרים הבינו שהאיש היה נביא, הם קיבלו את המסר שמסר במלוא הרצינות. (מלב ט':1-13; השווה מהש כ"ו:24, 25). כאשר אלוהים גרם לשאול, שניהל מצוד אחר דוד, 'להתנהג כנביא', הוא פשט את בגדיו ושכב "עירום כל היום ההוא וכל אותו הלילה". סביר להניח שבאותה עת דוד נמלט (שמא י"ט:18 עד כ':1). אין זה אומר שהנביאים נהגו להתהלך עירומים, שהרי התייעוד המקראי מראה את ההיפך. בשני המקרים האחרים המתועדים בכתבי־הקודש